

EUROOPAN PARLAMENTTI

2009 - 2014

Istuntoasiakirja

5.6.2013

B7-0258/2013

PÄÄTÖSLAUSELMAESITYS

komission varapuheenjohtajan / unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkean edustajan julkilausuman johdosta

työjärjestyksen 110 artiklan 2 kohdan mukaisesti

aseviennistä: neuvoston yhteisen kannan 2008/944/YUTP täytäntöönpano (2013/2657(RSP))

Tarja Cronberg, Reinhard Bütikofer, Indrek Tarand, Raül Romeva i Rueda, Barbara Lochbihler, Franziska Katharina Brantner, Bart Staes, Judith Sargentini, Sandrine Béliet, Jean Lambert
Verts/ALE-ryhmän puolesta

RE\938836FI.doc

PE509.885v01-00

FI

Moninaisuudessaan yhtenäinen

FI

**Euroopan parlamentin päätöslauselma aseviennistä: neuvoston yhteisen kannan
2008/944/YUTP täytäntöönpano
(2013/2657(RSP))**

Euroopan parlamentti, joka

- ottaa huomioon sotilasteknologian ja puolustustarvikkeiden viennin valvontaa koskevien yhteisten sääntöjen määrittämisestä 8. joulukuuta 2008 hyväksytyn neuvoston yhteisen kannan 2008/944/YUTP¹,
- ottaa huomioon, että Euroopan unionin neuvoston tavanomaisten aseiden viennin työryhmässä (COARM) tarkastellaan parhaillaan uudelleen kyseistä yhteistä kantaa, jota on sen 15 artiklan mukaan tarkasteltava uudelleen kolmen vuoden kuluttua sen hyväksymisestä,
- ottaa huomioon ulkoasioiden neuvoston 19. marraskuuta 2012 antamat päätelmät yhteisen kannan uudelleentarkastelusta,
- ottaa huomioon ihmisoikeuksia ja demokratiaa koskevan EU:n strategiakehyksen toimintasuunnitelman toimenpiteen 11 e, jossa Euroopan ulkosuhdehallinto ja jäsenvaltiot sitoutuvat varmistamaan, että neuvoston yhteistä kantaa tarkistettaessa otetaan huomioon ihmisoikeudet ja kansainvälinen humanitaarinen oikeus,
- ottaa huomioon neuvoston COARM-työryhmän kolmannentoista ja neljäntoista vuosikertomuksen²,
- ottaa huomioon aseiden välityksen valvonnasta 23. kesäkuuta 2003 vahvistetun neuvoston yhteisen kannan 2003/468/YUTP³,
- ottaa huomioon sotilasteknologian ja puolustustarvikkeiden viennin valvontaa koskevien yhteisten sääntöjen määrittämisestä hyväksytyyn neuvoston yhteiseen kantaan liittyvän käyttäjän oppaan⁴,
- ottaa huomioon YK:n yleiskokouksen 2. huhtikuuta 2013 hyväksymän maailmanlaajuisen asekauppasopimuksen,
- ottaa huomioon 18. tammikuuta 2007 antamansa päätöslauselman aseiden vientiä koskevien Euroopan unionin käytännesääntöjen⁵ toimintaohjeen 8 mukaisesta neuvoston seitsemännestä ja kahdeksannesta vuosikertomuksesta,

¹ EUVL L 335, 13.12.2008, s. 99.

² EUVL C 382, 30.12.2011, s. 1; EUVL C 386, 14.12.2012, s. 1.

³ EUVL L 156, 25.6.2003, s. 79.

⁴ Euroopan unionin neuvosto, 9241/09, 29.4.2009.

⁵ EUVL C 244, 18.10.2007, s. 210.

- ottaa huomioon asetuksen (EY) N:o 1236/2005 sellaisten tavaroiden kaupasta, joita voi käyttää kuolemanrangaistuksen täytäntöönpanoon, kidutukseen ja muuhun julmaan, epäinhimilliseen tai halventavaan kohteluun tai rankaisemiseen, ja sen tarkistamisen, joka on tarkoitus toteuttaa vuonna 2013 ihmisoikeuksia ja demokratiaa koskevan EU:n toimintasuunnitelman kehyksessä,
- ottaa huomioon työjärjestyksen 110 artiklan 2 kohdan,
- A. ottaa huomioon, että aseiden viennillä ja siirroilla on vaikutusta ihmisten turvallisuuteen, ihmisoikeuksiin, demokratiaan, hyvään hallintoon ja yhteiskunnallis-taloudelliseen kehitykseen ja että siksi on tärkeää vahvistaa sotilasteknologiaa ja puolustustarvikkeita koskevaa Euroopan unionin vientivalvontaa ja varmistaa, että se on osa vastuullista, avointa, tehokasta, yhteisesti hyväksyttyä ja määriteltyä asevalvontajärjestelmää;
- B. ottaa huomioon, että yhteinen kanta 2008/944/YUTP muodostaa oikeudellisesti sitovan kehyksen ja että siinä asetetaan kahdeksan perustetta, joiden rikkomisesta vientilupa olisi evättävä;
- C. ottaa huomioon, että perusteet on tarkoitettu muun muassa estämään asevientä, joka johtaa konfliktien kärjistymiseen (perusteet 3 ja 4) tai ihmisoikeuksien ja kansainvälisen humanitaarisen oikeuden loukkaamiseen (peruste 2) – tai minimoimaan riskiä siitä, että siirretyt tuotteet ohjautuvat kolmansiin valtioihin ja epäasianmukaisille loppukäyttäjille – tai joka vaikuttaa kielteisesti vastaanottajamaan kehitysnäkymiin (peruste 8); toteaa, että yhteinen kanta ei sisällä mitään soveltamisalan rajoituksia ja siten sen kahdeksan perustetta koskevat myös EU:n sisäistä vientiä ja aseiden siirtoa Euroopan unionin kanssa läheisesti assosioituneisiin valtioihin;
- D. ottaa huomioon, että yhteisen kannan 10 artiklassa todetaan yksiselitteisesti, että kyseisten perusteiden noudattaminen on etusijalla mahdollisiin jäsenvaltioiden taloudellisiin, sosiaalisiin, kaupallisiin tai teollisiin etuihin nähden;
- E. toteaa, että päätös aseiden vientiluvan myöntämisestä tai epäämisestä kuuluu yksinomaan jäsenvaltioiden toimivaltaan; katsoo, että kyseisiä kahdeksaa perustetta tulkitaan Euroopan unionissa hyvin eri tavoin, mikä johtaa siihen, että aseviennin käytännöt vaihtelevat melko paljon;
- F. ottaa huomioon, että kehitystä kohti vahvempaa tarkastus- ja raportointijärjestelmää on havaittu sen jälkeen, kun neuvoston vuosittain laatimia kertomuksia on esitelty sotilasteknologian ja puolustustarvikkeiden viennin valvontaa koskevien yhteisten sääntöjen määrittämisestä annetun yhteisen kannan 2008/944/YUTP 8 artiklan 2 kohdan mukaisesti; ottaa kuitenkin huomioon, että ei ole standardoitua tarkastus- ja raportointijärjestelmää ja että jäsenvaltioiden on voitettava lainsäädännölliset ja operatiiviset esteet voidakseen taata kahdeksan perusteen parempi noudattaminen;
- G. katsoo, että COARM-työryhmän vuosikertomukset ovat lisänneet jäsenvaltioiden aseviennin avoimuutta ja että käyttäjän oppaan ohjeiden ja selitysten määrä on moninkertaistunut;

- H. ottaa huomioon, että läheskään kaikki Euroopan unionin jäsenvaltiot eivät toimita COARM-työryhmälle täydellisiä tietoja; katsoo, että jäsenvaltioiden erilaisten tietojen keruu- ja toimittamismenettelyjen vuoksi tietokokonaisuudet ovat epätäydellisiä ja epäyhtenäisiä, mikä haittaa huomattavasti avoimuutta tällä alalla; ottaa huomioon, että jäsenvaltioiden raportointi ei yleisesti täytä vaaditun vastuullisuuden ja julkisen valvonnan vähimmäisvaatimuksia;
- I. ottaa huomioon, että on väitetty, että Pohjois-Afrikan ja Lähi-idän (MENA-alueen) arabikevään tapahtumat eivät olleet ennakoitavissa; katsoo, että tästä huolimatta näiden maiden vakava ihmisoikeustilanne sekä heikko suoritustaso hyvään hallintotapaan liittyvissä kysymyksissä, mitkä olisi pitänyt ja pitää ottaa huomioon asevientilupia myönnettäessä, olivat ja ovat edelleen tiedossa; katsoo, että arabikevään tapahtumat ovat osoittaneet yhteisen kannan heikkoudet ja osittain myös sen, että eräät valtiot eivät piittaa siitä tai sen perusteista;
- J. ottaa huomioon, että jotkin Pohjois-Afrikan ja Lähi-idän valtiot ovat menneisyydessä kuuluneet – ja kuuluvat yhä – tärkeimpiin eurooppalaisten puolustustarvikkeiden ostajiin; ottaa huomioon, että Euroopan unionin jäsenvaltiot veivät aseita vuonna 2010 yhteensä 8 324,3 miljoonan euron arvosta ja vielä vuonna 2011 yhteensä 7 975,2 miljoonan euron arvosta MENA-alueen maihin perustellen sitä poliittisen vakauden edistämiseksi¹; ottaa huomioon, että EU:n jäsenvaltiot myönsivät vuosina 2006–2010 pelkästään Libyaan koskevia vientilupia yhteensä 1,056 miljoonan euron arvosta, ja samana aikana evättiin 54 Libyaan koskevaa vientilupahakemusta perusteiden 2, 7 ja 5 (yleisimmin perusteen 2) nojalla²;
- K. ottaa huomioon, että teollisuus vaatii aseviennin laajentamista Euroopan unionin sisäisen kysynnän ennustetun vähenemisen korvaamiseksi ja että monet poliittiset tahot tukevat tätä vaatimusta osana Euroopan aseteollisuuden vahvistamista;
- L. katsoo, että sitoutuneiden jäsenvaltioiden, valtiosta riippumattomien järjestöjen, kansallisten parlamenttien ja Euroopan parlamentin osallistuminen aktiivisesti yhteisen kannan arviointiin, yhdenmukaistamiseen, täytäntöönpanoon ja sen noudattamisen valvontaan etenee hitaasti eikä siihen pyritä määrätietoisesti;
- M. ottaa huomioon, että kolmannet maat Bosnia ja Hertsegovina, entinen Jugoslavian tasavalta Makedonia, Islanti, Kanada, Kroatia, Montenegro ja Norja ovat virallisesti hyväksyneet yhteiseen kantaan kirjatut perusteet ja periaatteet; ottaa huomioon, että yksikään Euroopan naapuruuspolitiikan valtio eikä Turkki ole antanut virallista hyväksyntäänsä;
1. panee merkille, että Tukholman kansainvälisen rauhantutkimusinstituutin (SIPRI) tietojen mukaan EU:n jäsenvaltiot olivat yhdessä maailman suurin aseiden viejä ennen Yhdysvaltoja ja Venäjää ja että tästä viennistä yhä suurempi osa – 61 prosenttia vuonna 2011 – toimitettiin Euroopan unionin ulkopuolisiin maihin;

¹ Saksan kirkko- ja kehitysyhteistyökonferenssin (Gemeinsame Konferenz Kirche und Entwicklung, GKKE) asevientiraportti 2012, s. 9.

² "The Review of the EU Common Position on Arms Exports: prospects for strengthened controls", Mark Bromley, Non-Proliferation Papers, No. 7, tammikuu 2012, s. 12.

2. pitää myönteisenä, että eurooppalaiset ja Euroopan ulkopuoliset kolmannet maat ovat liittyneet aseviennin valvontajärjestelmään yhteisen kannan ja asekauppasopimuksen (ATT) pohjalta; panee kuitenkin huolestuneena merkille, että yhteisen kannan kahdeksaa perustetta sovelletaan ja tulkitaan EU:n eri jäsenvaltioissa eri tavoin; vaatii tästä syystä yhteisen kannan ja sen kaikkien velvoitteiden standardoitua, yhtenäisempää ja tarkistettua tulkintaa ja täysimittaista täytäntöönpanoa, samalla kun laaditaan järjestely, jossa voidaan tarkastella jonkin jäsenvaltion turvallisuuteen liittyviä, asevientä koskevia huolenaiheita; toteaa, että Euroopan unioni on ainoa valtioliitto, jolla on maailmanlaajuisesti ainutkertainen oikeudellisesti sitova kehys, jolla käsitellään aseviennin valvontaa muun muassa kriisialueiden ja ihmisoikeustilanteeltaan kyseenalaisten maiden osalta sekä suhteessa maihin, joiden on osoitettu muodostavan riskin siitä, että tuotteet siirretään luvottomalla tavalla muille loppukäyttäjille;
3. ottaa huomioon ihmisoikeuksia ja demokratiaa koskevan EU:n strategiakehyksen toimintasuunnitelman toimenpiteen 11 e, jossa Euroopan ulkosuhdehallinto ja jäsenvaltiot sitoutuvat varmistamaan, että neuvoston yhteistä kantaa tarkistettaessa otetaan huomioon ihmisoikeudet ja kansainvälinen humanitaarinen oikeus; pyytää Euroopan ulkosuhdehallintoa raportoimaan toimista, joita on toteutettu tämän sitoumuksen täyttämiseksi ja valtioista riippumattomien järjestöjen sekä kansalaisyhteiskunnan ottamiseksi mukaan tarkistusprosessiin;
4. katsoo, että yhteistä kantaa olisi täydennettävä jatkuvasti päivitettävällä ja julkisella luettelolla, jossa on kattavat perustelut ja josta käy ilmi, onko tiettyihin vastaanottajamaihin suuntautuva vienti sopusoinnussa yhteisen kannan kahdeksan perusteen kanssa vai ei;
5. pitää tarpeellisena, että luodaan standardoitu tarkastus- ja raportointijärjestelmä, jonka avulla voidaan julkisesti arvioida, onko yksittäisten Euroopan unionin jäsenvaltioiden vienti yhteisen kannan kahdeksan perusteen mukaista ja missä määrin;
6. vaatii, että tarkistusprosessin valossa yhteisen kannan sanamuodosta on tehtävä selkeämpi ja yksiselitteisempi, jotta varmistetaan, että perusteita tulkitaan ja sovelletaan yhdenmukaisemmin; kehottaa erityisesti yhteisen kannan 10 artiklaa koskeviin toimenpiteisiin; vaatii, että käyttäjän oppaassa annetaan yksityiskohtaisempaa opastusta perusteen 2 ja perusteen 7 osalta ja että liitteet I–IV päivitetään, mukaan lukien viittaus ihmisoikeuksia koskeviin EU:n maastrategioihin;
7. toteaa, että yhteisen kannan perusteiden noudattamisen valvonta tapahtuu kansallisen sääntelyn mukaisesti, että kahdeksan perusteen noudattamisen riippumaton varmentaminen ei ole mahdollista ja että jos jäsenvaltio rikkoo näitä perusteita, siitä ei aiheudu mitään seuraamuksia; katsoo, että olisi tarjottava mahdollisuudet ja keinot yhteisen kannan rikkomisten riippumattomaan varmentamiseen; katsoo, että perusteiden noudattamisen tehokas valvonta on kansallisten parlamenttien tai erityisten parlamentaaristen elinten, kuten parlamentaaristen valvontavaliokuntien, tehtävä; kehottaa jäsenvaltioita ja korkeaa edustajaa / komission varapuheenjohtajaa pyrkimään siihen, että kahdeksaa perustetta noudatetaan yhdenmukaisesti ja kunnianhimoisesti kaikissa jäsenvaltioissa; kehottaa jäsenvaltioita ja korkeaa edustajaa / komission varapuheenjohtajaa myös edistämään paljon laajempaa avoimuutta julkaisemalla oikea-

aikaisempia ja täydellisiä tietoja aseviennistä kaikissa jäsenvaltioissa; korostaa tässä yhteydessä, että on tärkeää tehdä yhteistyötä kansalaisyhteiskunnan kanssa;

8. kehottaa sisällyttämään yhteiseen kantaan vientikiellon jälkeen käytettävän välineistön, jonka avulla voidaan säännöllisesti kolmen kuukauden välein vaihtaa tietoja epäämistä, myönnytyistä luvista, tuotteista, luokasta EU:n yhteisessä puolustustarvikeluettelossa, tuotteiden kokonaismäärästä ja loppukäyttäjistä; kehottaa jäsenvaltioita ja COARM-työryhmää ottamaan mukaan myös muita merkityksellisiä EU-yksiköitä ja työryhmiä;
9. kehottaa sisällyttämään EU:n yhteiseen kantaan lisäperusteen, jossa jäsenvaltiot veloitetaan arvioimaan lahjontaan ja korruptioon liittyvää riskiä ennen kuin jollekin valtiolle myönnetään asevientilupa;
10. pitää valitettavana Ranskan hallituksen kesäkuussa 2011 tekemää päätöstä myydä Mistral-taistelulaivoja Venäjälle huolimatta siitä, että Venäjä hyökkäsi Georgiaan, ja rikkoi siten konfliktin jälkeistä kuusikohtaista rauhansuunnitelmaa ja vahingoitti Venäjän yleistä ihmisoikeustilannetta;
11. kehottaa jäsenvaltioita kiinnittämään vientivalvonnan ja kahdeksan perusteen soveltamisen osalta enemmän huomiota valvontateknologian kaltaisiin tuotteisiin, joita voidaan käyttää sekä siviilitarkoituksiin että sotilaallisiin tarkoituksiin, ja vastaavasti varaosiin ja tuotteisiin, joita voidaan käyttää sähköisessä sodankäynnissä tai ei-kuolettavissa ihmisoikeusloukkauksissa;
12. pitää valitettavana, että vuonna 2010 vain 63 prosenttia Euroopan unionin jäsenvaltioista toimitti täydelliset tiedot aseviennistään; toteaa, että maat, jotka ovat toistuvasti toimittaneet epätäydellisiä tietoja viennistään, kuuluvat sekä EU:n että maailman suurimpiin aseidenviejämaihin;
13. toteaa, että jäsenvaltioissa on erilaisia menetelmiä aseiden vientiä koskevien tietojen keruuta varten sekä erilaisia tietojen julkaisukäytäntöjä, ja tästä syystä COARM-työryhmän vuosikertomus sisältää standardoituja tietoja myönnytyistä vientiluvista mutta ei eräitä tärkeitä tietoja todellisesta aseviennistä; kehottaa siksi ottamaan käyttöön todellista asevientä koskevan standardoidun raportointimenettelyn, jota noudatetaan yhdenmukaisesti kaikissa jäsenvaltioissa; pitää myönteisenä jäsenvaltioiden aloitteita tilanteen parantamiseksi, jotta voidaan toimittaa ja julkaista täsmällisiä, ajantasaisia ja tyhjettäviä tietoja; pyytää, että yksittäiset vientiluvan epäämiset ilmoitetaan COARM-työryhmän vuosikertomuksessa siten, että esitetään viittaus epäämisen syynä olevan perusteen numeroon ja mainitaan kyseinen jäsenvaltio;
14. ehdottaa tässä yhteydessä, että jäsenvaltioista kerätään lisätietoja, jotka julkaistaan sekä kansallisella tasolla että vuosittain COARM-työryhmän vuosikertomuksessa, kuten erityisesti luettelo maista, joihin suuntautuva asevientti on vastoin yhtä tai useampaa kahdeksasta perusteesta, sekä yksityiskohtainen luettelo niistä Euroopan unionin jäsenvaltioista, jotka tietojen kattamana ajanjaksona ovat vieneet puolustustarvikkeita kyseisiin maihin;
15. vaatii jäsenvaltioita esittämään enemmän ajantasaisempia tietoja, joita voitaisiin tarvittaessa käyttää perustana laadittaessa yhteistä luetteloa maiden aseviennistä ja

-siirroista, jotka saattavat rikkoa yhtä tai useampaa kahdeksasta perusteesta, ja perustana sille, että kansalliset ja yhteisesti sovitut kansainväliset valvontaelimet voivat paremmin ymmärtää ja valvoa niitä, ja joita voitaisiin myös käyttää COARM-työryhmän vuosikertomuksen perustana; ehdottaa tässä yhteydessä, että luodaan mekanismi viennin jälkeistä valvontaa varten;

16. toteaa, että yhteisön sisällä tapahtuvia siirtoja koskevien ehtojen yksinkertaistamisesta annetulla direktiivillä on yksinkertaistettu huomattavasti puolustustarvikkeiden vientiä EU:n sisällä; vaatii tässä yhteydessä, että COARM-työryhmän vuosikertomuksessa esitetään myös tarkkoja tietoja yhden tai useamman yhteisen kannan kahdeksan perusteen vastaisesta EU:n sisällä tapahtuvasta aseviennistä; vaatii, että COARM-työryhmän vuosikertomuksessa esitetään myös tietoja EU:n sisäisen viennin lopullisesta kohteesta ja mahdollisesti ongelmallisista siirroista edelleen kolmansiin maihin;
17. korostaa, että kansalaisyhteiskunnalla, kansallisilla parlamenteilla ja Euroopan parlamentilla on tärkeä rooli, kun yhteisen kannan sovitut normit pannaan täytäntöön ja niiden noudattamista valvotaan kansallisella ja EU:n tasolla ja kun luodaan avoin ja vastuuvollisuuden perustuva valvontajärjestelmä; vaatii näin ollen avointa ja tehokasta valvontamekanismia, joka vahvistaa parlamenttien ja kansalaisyhteiskunnan roolia, myös siten, että perustetaan riippumaton asiantuntijaryhmä, joka neuvoo COARM-työryhmää kahdeksan vientiperusteen noudattamisessa ja täytäntöön panemisessa sekä sellaisia kolmansia valtioita koskevan luettelon laatimisessa, joihin nähden on noudatettava erityistä huolellisuutta ja varovaisuutta maastavientilupia myönnettäessä, kuten yhteisen kannan 2 artiklan 2 kohdan b alakohdassa esitetään; kehottaa keskustelemaan syventävästi COARM-työryhmän vuosikertomuksesta Euroopan parlamentin DROI- ja SEDE-alivaliokuntien yhteisessä kokouksessa;
18. korostaa asevientivalvontaan liittyvien tietojen parlamentaarisen valvonnan merkitystä ja legitimiyyttä ja pitää tärkeänä valvonnan suoritus tapaa; vaatii siksi tarvittavia toimenpiteitä, tukea ja tietoja sen varmistamiseksi, että tämä valvontatehtävä toteutetaan täysin;
19. panee tyytyväisenä merkille, että vientilupien myöntämisestä vastaavia kansallisia viranomaisia kuullaan ja olisi kuultava säännöllisemmin neuvoston COARM-työryhmän kokouksissa yhteistyössä neuvoston ihmisoikeustyöryhmän (COHOM) kanssa, koska ne voivat antaa tärkeän panoksen yhteisen kannan täytäntöönpanoon ja auttaa parantamaan vaihdettavien tietojen laatua; katsoo lisäksi, että olisi kuultava asevientivalvonnan parissa toimivia kansalaisyhteiskunnan organisaatioita sekä puolustusteollisuuden edustajia;
20. muistuttaa, että yhteisen kannan 11 artiklan mukaan jäsenvaltioiden on pyrittävä kaikin tavoin rohkaisemaan muita sotilasteknologiaa tai puolustustarvikkeita vieviä valtioita soveltamaan tämän yhteisen kannan perusteita; kehottaa Euroopan ulkosuhdehallintoa raportoimaan tämän suuntaisista toimista; pitää valitettavana, että yhteisen kannan perusteita ja periaatteita ei ole virallisesti hyväksytty yhdessäkään Euroopan naapuruuspolitiikan valtiossa eikä Turkissa; kehottaa Euroopan ulkosuhdehallintoa ja jäsenvaltioita kannustamaan näitä valtioita hyväksymään yhteisen kannan;
21. toistaa antavansa täyden tukensa YK:n johdolla tehtävälle vankalle ja oikeudellisesti sitovalle asekauppasopimukselle, joka koskee tavanomaisten aseiden kansainvälistä

kauppaa ja siirtoja; korostaa siksi, että tämän tavoitteen on oltava yksi EU:n ulkopoliittikan painopisteistä;

22. pitää valittavana, että ase- ja turvallisuustarvikkeiden kauppaa koskevien EU:n eri välineiden, kuten yhteisen kannan 2008/944/YUTP, kaksikäyttöasetuksen ja kuolemanrangaistuksen täytäntöönpanoon ja kidutukseen käytettävistä tuotteista annetun EU:n asetuksen N:o 1236/2005, välillä ei ole riittäviä yhteyksiä ja että ne eivät ole yhtenäisiä; kehottaa luomaan yhteisen ja kattavan EU:n kehyksen ase- ja turvallisuustarvikkeiden kaupan sääntelemiseksi;
23. kehottaa puhemiestä välittämään tämän päätöslauselman komission varapuheenjohtajalle / unionin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkealle edustajalle, ihmisoikeuksista vastaavalle Euroopan unionin erityisedustajalle, neuvostolle, komissiolle, jäsenvaltioiden hallituksille ja parlamenteille sekä Yhdistyneiden kansakuntien pääsihteerille.